

Dosarul nr. 2ra-973/19

Prima instanță - Judecătoria Bălți, sediul Central (jud. : D. Gherasim)

Instanța de apel - Curtea de Apel Bălți (jud. : S. Procopciuc, N. Chircu, E. Grumeza)

Î N C H E I E R E

22 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curtii Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ardelean Iurie, reprezentat de avocatul Odobescu Ghenadie,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ardelean Iurie împotriva Ministerului Justiției, intervine accesoriu Biroul Vamal Nord privind repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilegale ale Biroului Vamal Nord,

împotriva deciziei din 12 februarie 2019 a Curtii de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Ardelean Iurie și menținută hotărârea din 9 octombrie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 2 august 2018, Ardelean Iurie s-a adresat în instanța de judecată, cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervine accesoriu Biroul Vamal Nord solicitând încasarea din contul statului a sumei de 50 000 de lei cu titlu de prejudiciul moral și 2000 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii a reiterat că, la 24 noiembrie 2017 de către agentul constator care activează în cadrul Biroului Vamal Nord, V. Sviriniuc, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție prevăzută de art. 13, art.287 alin. (10) Cod contravențional, pentru faptul că în timpul controlului vamal au fost depistate mărfuri nedeclarate de către reclamant, care urmau a fi transportate peste frontiera vamală a Republicii Moldova prin eludarea controlului vamal.

Potrivit deciziei, Ardelean Iurie a fost sancționat contravențional fiindu-i stabilită o amendă în mărime de 60 u.c., ceea ce constituie 3000 lei, cu confiscarea în folosul statului a tuturor mărfurilor deținute (automobilul de model Volkswagen Passat Universal cu n/î JCQ 225 și 56 pachete de țigări).

La 6 decembrie 2017, Ardelean Iurie a depus contestație împotriva procesul-verbal cu privire la contravenție.

Prin hotărârea din 21 martie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Central a fost anulată parțial deciziei Biroului Vamal Nord din 24 noiembrie 2017 în partea ce ține de confiscarea automobilului.

Prin decizia din 6 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți s-a menținut hotărârea din 21 martie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Central.

Reclamantul a indicat că, prin confiscarea automobilului atât reclamantul cât și membrii familiei sale au fost lezați de dreptul la folosință asupra bunului, astfel fiind în imposibilitatea de a se folosi de bunul respectiv. Prin acțiunile ilicite și abuzive a organului vamal, reclamantului i-a fost cauzat disconfort, pierdere de bani, retrăiri, cauzându-i un prejudiciu moral în mărime de 50000 lei.

Consideră reclamantul că prin confiscarea bunurilor i-a fost încălcat dreptul la proprietate.

Totodată, a reiterat că pentru examinarea cauzei contravenționale a suportat cheltuieli de asistență juridică în mărime de 1000 lei și pentru examinarea prezentului litigiu în suma de 1000 lei. Astfel, susține că aceste cheltuieli urmează a fi încasate din contul statului.

Prin hotărârea din 9 octombrie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, cererea de chemare în judecată depusă de Ardelean Iurie a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel instanța a constatat că, reclamantul nu a prezentat probe care să ateste prejudiciul moral adus și nici nu a motivat prin ce acțiuni concrete i s-a cauzat suferințe morale.

Comiterea intenționată de către reclamant a contravenției cu mijlocul de transport special reutilat, a servit drept temei pentru confiscarea automobilului lui Ardelean Iurie, iar acesta în momentul comiterii faptei și-a dat semna de caracterul prejudicial al acțiunilor sale și a prevăzut urmările ei prejudiciabile.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 23 octombrie 2018, avocatul Odobescu Ghenadie, acționând în interesele lui Ardelean Iurie a declarat apel împotriva hotărârii din 9 octombrie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia din 12 februarie 2019 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de avocatul Odobescu Ghenadie în interesele lui Ardelean Iurie și menținută hotărârea din 9 octombrie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central.

La 26 martie 2019, avocatul Odobescu Ghenadie, acționând în interesele lui Ardelean Iurie a declarat recurs împotriva deciziei din 12 februarie 2019 a Curții de Apel Bălți și a hotărârii din 9 octombrie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor menționate și emiterea unei hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel. Prin ordonanța de punere sub învinuire i-au fost acuzate suferințe morale, i-a fost restricționată libera circulație și posibilitatea plecării peste hotare.

Prin acțiunile organului vamal, și anume confiscarea automobilului i-a fost cauzate stări de nervozitate, deprimări și suferințe morale.

Cu referire la respingerea pretenției de încasare a cheltuielilor de asistență juridică suportate atât în cadrul procesului contravențional cât și în prezentul litigiu recurentul consideră că acestea au fost justificate și urmează a fi încasate în beneficiul reclamantului, deoarece fiind apărat de către avocat le-a suportat.

Recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art.432 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură civilă, care statuează expres că se

consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei la 12 februarie 2019.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 26 martie 2019, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului

Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Ardelean Iurie, reprezentat de avocatul Odobescu Ghenadie, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Ardelean Iurie, reprezentat de avocatul Odobescu Ghenadie.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari